

31991L0477

1991 9 13

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 256/51

TARYBOS DIREKTYVA
1991 m. birželio 18 d.
dėl ginklų įsigijimo ir laikymo kontrolės
(91/477/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100a straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

bendradarbiaudama su Europos Parlamentu ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi Sutarties 8a straipsnis numato, kad vidaus rinka turi būti sukurta ne vėliau kaip iki 1992 m. gruodžio 31 d.; kadangi vidaus rinka apima teritoriją be vidaus sienų, kurioje pagal Sutarties nuostatas užtikrinamas laisvas prekių, žmonių, paslaugų ir kapitalo judėjimas;

kadangi 1984 m. birželio 25–26 d. susitikime Fontenblo Europos Vadovų Taryba aiškiai nustatė tikslą prie Bendrijos vidaus sienų panaikinti visus policijos ir muitinės formalumus;

kadangi tikrinimų ir formalumų visiškas panaikinimas prie Bendrijos vidaus sienų yra susijęs su tam tikrų pagrindinių sąlygų įvykdymu; kadangi Komisija baltojoje knygoje „Vidaus rinkos sukūrimas“ nurodė, jog asmenų ir gabenamų daiktų saugos tikrinimo panaikinimas, be kita ko, apima ginklams skirtų teisės aktų suderinimą;

kadangi panaikinus ginklų laikymo tikrinimą prie Bendrijos vidaus sienų yra būtina priimti veiksmingas taisykles, leidžiančias valstybėse narėse kontroliuoti šaunamųjų ginklų įsigijimą ir laikymą bei jų perdavimą kitai valstybei narėi; kadangi dėl to sistemingi tikrinimai prie Bendrijos vidaus sienų turi būti panaikinti;

kadangi abipusis pasitikėjimas užtikrinant asmenų saugą, kurią tos taisyklės sukurs tarp valstybių narių, bus didesnis, jeigu jos bus paremtos iš dalies suderintais teisės aktais; kadangi dėl to būtų naudinga apibrėžti kategoriją šaunamųjų ginklų, kuriuos privatiems asmenims įsigyti ir laikyti turi būti uždrausta arba kuriems įsigyti ir laikyti reikia oficialaus leidimo, arba kurių įsigijimą ir laikymą reikia deklaruoti;

kadangi turint ginklą patekti iš vienos valstybės narės į kitą iš esmės turėtų būti uždrausta; kadangi nukrypti nuo minėtojo draudimo priimtina tik tuomet, kai yra parengta tam tikra tvarka, užtikrinanti, kad valstybėms narėms būtų pranešta apie tai, jog į jų teritoriją bus įvežtas šaunamasis ginklas;

kadangi medžioklei ir sportiniam šaudymui reikėtų nustatyti lankstesnes taisykles, siekiant neriboti laisvo asmenų judėjimo labiau nei tai yra būtina;

⁽¹⁾ OL C 235, 1987 9 1, p. 8 ir
OL C 299, 1989 11 28, p. 6.

⁽²⁾ OL C 231, 1990 9 17, p. 69 ir
OL C 158, 1991 6 17, p. 89.

⁽³⁾ OL C 35, 1988 2 8, p. 5.

kadangi direktyva neturi poveikio valstybių narių teisei imtis priemonių užkirsti kelią neteisėtai ginklų prekybai,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

2 SKYRIUS

1 SKYRIUS

Teisės aktų dėl šaunamųjų ginklų suderinimas**Taikymo sritis**

4 straipsnis

1 straipsnis

1. Šioje direktyvoje „ginklai“ ir „šaunamieji ginklai“ vartojami tokiomis reikšmėmis, kokios jiems priskirtos I priede. Šaunamieji ginklai yra klasifikuoti ir apibrėžti šio priedo II skirsnyje.

2. Šioje direktyvoje „prekiautojas“ – tai bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, kuris prekiauja arba kurio veikla visiškai ar iš dalies susijusi su šaunamųjų ginklų gaminiu, prekyba, keitimu si jais, šaunamųjų ginklų nuoma, remontu arba techniniu jų pertvarkymu.

3. Šioje direktyvoje asmuo laikomas nuolatiniu gyventoju tos šalies, kurios adresas nurodytas jo gyvenamąją vietą žyminčiame dokumente, pvz., pase ar asmens pažymėjime, kuris tikrinant laikymą arba įsigijimą yra pateikiamas valstybės narės institucijai arba prekiautojui.

4. „Europos šaunamojo ginklo leidimas“ – tai dokumentas, kurį asmens, teisėtai įsigijusio šaunamąjį ginklą ir juo besinaudojančio, prašymu išduoda valstybės narės valdžios institucijos. Leidimo galiojimo laikas yra ne ilgesnis kaip penkeri metai. Galiojimo laikas gali būti pratęstas. Jeigu jame yra įrašyti D kategorijai priskirti šaunamieji ginklai, ilgiausias leidimo galiojimo laikas yra dešimt metų. Leidime yra įrašoma II priede nurodyta informacija. „Europos šaunamojo ginklo leidimas“ – tai dokumentas, kurio negalima perleisti ir kuriame įrašomas(-i) šio leidimo turėtojo laikomas(-i) ir naudojamas(-i) šaunamasis ginklas arba šaunamieji ginklai. Šį leidimą visą laiką privalo turėti šaunamuoju ginklu besinaudojantis asmuo. Leidime nurodoma ne tik tai, kaip pasikeitė šaunamojo ginklo laikymo aplinkybės ar jo charakteristikos, bet ir tai, kad jis buvo pamestas arba pavogtas.

2 straipsnis

1. Ši direktyva nepažeidžia nacionalinių nuostatų dėl ginklų nešiojimo, medžioklės arba sportinio šaudymo taikymo.

2. Šios direktyvos nuostatos netaikomos, kai ginklus ir šaudmenis įsigyja ir juos laiko ginkluotosios pajėgos, policija, valdžios institucijos arba kolekcininkai ir institucijos, ginklais besidominčios kultūriniu ir istoriniu požiūriu, kurias tokiomis yra pripažinusios valstybės narės, kurių teritorijoje jos yra įsisteigusios. Jos taip pat netaikomos atliekant komercinį ginklų ir karinių šaudmenų perdavimą.

3 straipsnis

Valstybės narės atsizvelgdamos į teises, kurios valstybių narių nuolatiniams gyventojams suteiktos pagal 12 straipsnio 2 dalies nuostatas, savo teisės aktuose gali nustatyti griežtesnes nuostatas nei numatytos šioje direktyvoje.

Bent jau dėl A ir B kategorijų kiekviena valstybė narė reikalauja, kad prieš pradėdant jos teritorijoje verstis prekiautojo veikla būtų gautas oficialus leidimas, išduodamas patikrinus bent jau prekiautojo asmeninį ir profesinį patikimumą. Jei tai juridinis asmuo, patikrinamas įmonei vadovaujantis asmuo. Kiekviena valstybė narė, nereikalaujanti, kad prieš pradėdamas jos teritorijoje savo verslą prekiautojas gautų oficialų leidimą, reikalauja deklaruoti prekybą C ir D kategorijų ginklais.

Iš kiekvieno prekiautojo reikalaujama, kad jis tvarkytų registracijos knygą, kurioje įrašytą informaciją apie visus savo gautus arba parduotus A, B arba C kategorijos šaunamuosius ginklus, įskaitant tokius duomenis, pagal kuriuos būtų galima ginklą identifikuoti, visų pirma ginklo tipą, markę, modelį, kalibrą ir serijinį numerį, tiekėjo pavadinimą ir adresą bei ginklą įsigijusio asmens adresą ir pavardę. Valstybės narės reguliariai tikrina, ar prekiautojas laikosi šio įsipareigojimo. Prekiautojas registracijos knygą saugo penkerius metus netgi po to, kai nutraukia savo veiklą.

5 straipsnis

Nepažeisdamos 3 straipsnio nuostatų valstybės narės leidžia B kategorijai priskirtus šaunamuosius ginklus įsigyti ir laikyti tik tiems asmenims, kurie turi tam pakankamą pagrindą ir kurie:

- a) yra 18 metų amžiaus arba vyresni, išskyrus ginklus medžioklei arba sportiniam šaudymui,
- b) nekelia grėsmės sau patiems, viešajai tvarkai arba visuomenės saugumui.

Nepažeisdamos 3 straipsnio nuostatų, valstybės narės C ir D kategorijoms priskirtus šaunamuosius ginklus leidžia laikyti tik asmenims, kurie atitinka šio straipsnio pirmos pastraipos a punkto reikalavimus.

Valstybės narės oficialų leidimą laikyti šaunamąjį ginklą gali atimti, jei šio straipsnio pirmos pastraipos b punkto kurio nors reikalavimas nebetenkinamas.

Valstybės narės negali drausti savo teritorijoje nuolatos gyvenantiems asmenims laikyti kitoje valstybėje narėje įsigyto ginklo, išskyrus atvejį, kai jos tokį ginklą draudžia įsigyti savo teritorijoje.

6 straipsnis

Valstybės narės imasi visų atitinkamų priemonių, kad uždraustų įsigyti ir laikyti A kategorijai priskirtus šaunamuosius ginklus bei šaudmenis. Tam tikrais atvejais kompetentingos institucijos gali išduoti oficialius leidimus tokiems šaunamiesiems ginklams ir šaudmenims, jei tai neprieštarauja visuomenės saugumui ir viešajai tvarkai.

7 straipsnis

1. Nė vienas asmuo valstybės narės teritorijoje negali įsigyti B kategorijai priskirto šaunamojo ginklo, jei ta valstybė narė nėra išdavusi asmeniui oficialaus leidimo.

Tokio oficialaus leidimo kitos valstybės narės nuolatiniams gyventojui negalima išduoti, jei iš anksto nėra gautas tos valstybės narės sutikimas.

2. Nė vienas asmuo valstybės narės teritorijoje negali laikyti B kategorijai priskirto šaunamojo ginklo, jei ta valstybė narė nėra išdavusi asmeniui oficialaus leidimo. Jeigu jis yra nuolatinis kitos valstybės narės gyventojas, apie tai atitinkamai pranešama tai kitai valstybei narei.

3. Oficialus leidimas įsigyti ir oficialus leidimas laikyti B kategorijai priskirtą šaunamąjį ginklą gali būti išduotas priėmus vieną administracinį sprendimą.

8 straipsnis

1. Nė vienas asmuo negali laikyti C kategorijai priskirto šaunamojo ginklo, jei jis apie ginklą nepraneša valstybės narės, kurioje ginklas laikomas, valdžios institucijoms.

Valstybės narės numato, kad privaloma deklaruoti visus C kategorijai priskirtus šaunamuosius ginklus, kurie šiuo metu yra laikomi jų teritorijoje, tačiau per metus nuo nacionalinių nuostatų, perkeliančių šios direktyvos nuostatas į nacionalinę teisę, įsigaliojimo apie juos iki šiol nebuvo pranešta.

2. Kiekvienas pardavėjas, prekiautojas arba privatus asmuo apie kiekvieną C kategorijai priskirto šaunamojo ginklo perleidimą arba perdavimą praneša valstybės narės, kurioje tai atliekama, valdžios institucijoms, nurodydamas duomenis, pagal kuriuos galima identifikuoti šaunamąjį ginklą ir jį įsigijusį asmenį. Jei tokį šaunamąjį ginklą įsigijęs asmuo yra nuolatinis kitos valstybės narės gyventojas, apie ginklo įsigijimą praneša ta valstybė narė, kurioje jis buvo įsigytas, ir šaunamąjį ginklą įsigijęs asmuo.

3. Jei valstybė narė savo teritorijoje draudžia įsigyti ir laikyti B, C arba D kategorijai priskirtą šaunamąjį ginklą arba nustato, kad jam įsigyti ir laikyti reikia gauti oficialų leidimą, ji apie tai praneša kitoms valstybėms narėms, kurios apie tai padaro atitinkamą įrašą kiekviename Europos šaunamojo ginklo leidime, jų išduotame tokiam šaunamajam ginklui pagal 12 straipsnio 2 dalį.

9 straipsnis

1. Laikantis 6, 7 ir 8 straipsniuose nustatytų įsipareigojimų, A, B arba C kategorijai priskirtą šaunamąjį ginklą leidžiama perduoti asmeniui, kuris nėra nuolatinis nurodytosios valstybės narės gyventojas, kai:

— šaunamąjį ginklą įsigyjančiam asmeniui yra išduotas laikantis 11 straipsnio nuostatų oficialus leidimas pervežti ginklą į valstybę, kurioje jis paprastai nuolatos gyvena,

— šaunamąjį ginklą įsigyjantis asmuo pateikia raštišką deklaraciją, patvirtinančią ir pagrindžiančią jo ketinimą šaunamąjį ginklą laikyti valstybėje narėje, kurioje jis buvo įsigytas, jeigu toks asmuo įvykdo teisinius reikalavimus, toje valstybėje narėje nustatytus šaunamojo ginklo laikymui.

2. Valstybės narės gali išduoti oficialų leidimą savo nustatyta tvarka laikinai perduoti šaunamuosius ginklus.

10 straipsnis

Šaudmenų įsigijimo ir laikymo taisyklės yra tokios pat kaip ir šaunamųjų ginklų, kuriems jie skirti, įsigijimo ir laikymo taisyklės.

3 SKYRIUS

Ginklų judėjimo Bendrijoje formalumai

11 straipsnis

1. Nepažeidžiant 12 straipsnio nuostatų šaunamuosius ginklus galima perduoti iš vienos valstybės narės į kitą tik tada, kai yra laikomasi tolesnėse straipsnio dalyse nustatytos tvarkos. Šios nuostatos taip pat taikomos perduodant šaunamuosius ginklus, kai jie parduodami pristatant juos pirkėjui paštu.

2. Jei šaunamasis ginklas turi būti perduotas į kitą valstybę narę, iki jo perdavimo suinteresuotas asmuo valstybei narei, kurioje šis šaunamasis ginklas yra, pateikia tokius duomenis:

— šaunamąjį ginklą parduodančio arba perleidžiančio ir jį perkančio arba įsigyjancio asmens pavardę ir adresą arba prireikus – jo savininko pavardę ir adresą,

— adresą, kuriuo šaunamasis ginklas turi būti nusiųstas arba nugabentas,

— siųstinių arba gabentinių šaunamųjų ginklų skaičių,

— duomenis, leidžiančius šaunamąjį ginklą identifikuoti, taip pat pažymėjimą, nurodantį, kad šaunamasis ginklas patikrintas pagal 1969 m. liepos 1 d. Konvencijos dėl šaulių ginklų patvirtinimo žymenų abipusio pripažinimo nuostatas,

— nurodo, kaip šaunamasis ginklas bus perduotas,

— šaunamojo ginklo išsiuntimo ir numatomą jo gavimo datą.

Paskutinėse dviejose šios dalies įtraukose nurodytos informacijos galima nepateikti, jeigu šaunamąjį ginklą vienas prekiautojas perduoda kitam prekiautojui.

Valstybė narė, ypač atkreipdama dėmesį į saugumą, ištiria sąlygas, kuriomis šaunamasis ginklas turi būti perduotas.

Jeigu valstybė narė šaunamąjį ginklą leidžia perduoti, ji išduoda licenciją, kurioje įrašo visus pirmojoje pastraipoje nurodytus duomenis. Ši licencija yra laikoma su šaunamuoju ginklu tol, kol jis pasiekia savo paskirties vietą; ji pateikiama kiekvieną kartą, kai to pareikalauja valstybių narių valdžios institucijos.

3. Nereikalaujama iš anksto gauti 2 dalyje nurodyto oficialaus leidimo, kiekviena valstybė narė prekiautojams gali suteikti teisę iš savo teritorijos perduoti kitoje valstybėje narėje įsisteigusiam prekiautojui šaunamuosius ginklus, išskyrus karinius ginklus, kuriems šios direktyvos nuostatos pagal 2 straipsnio 2 dalį yra netaikomos. Šiam tikslui valstybė narė išduoda ne ilgiau kaip trejus metus galiojantį oficialų leidimą, kurį, priėmus motyvuotą sprendimą, bet kada galima paskelbti laikinai negaliojančiu arba panaikinti. Dokumentą, pagrįstą tuo oficialiu leidimu, privalu laikyti su šaunamuoju ginklu tol, kol šis ginklas pasiekia savo paskirties vietą; dokumentą reikia pateikti kiekvieną kartą, kai to pareikalauja valstybių narių valdžios institucijos.

Visus šio straipsnio 2 dalies pirmojoje pastraipoje išvardytus duomenis prekiautojas valstybės narės, iš kurios teritorijos turi būti perduodama, valdžios institucijoms praneša ne vėliau kaip perdavimo metu.

4. Kiekviena valstybė narė kitai valstybei narei pateikia šaunamųjų ginklų, kuriuos galima leisti perduoti į jos teritoriją be išankstinio šios valstybės narės sutikimo, sąrašą.

Šie šaunamųjų ginklų sąrašai perduodami prekiautojams, gavusiems pritarimą šaunamuosius ginklus perduoti šio straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka be išankstinio oficialaus leidimo.

12 straipsnis

1. Jeigu 11 straipsnyje numatyta tvarka netaikoma, vykstant per kelias ar daugiau valstybių narių šaunamojo ginklo laikyti neleidžiama, jeigu suinteresuotas asmuo nėra gavęs oficialaus kiekvienos tokios valstybės narės leidimo.

Valstybės narės tokį oficialų leidimą, kuris turi būti pratęsimas, gali suteikti vienai arba kelioms kelionėms ne ilgesniam kaip vienerių metų laikotarpiui. Šie oficialūs leidimai įrašomi į Europos šaunamųjų ginklų leidimą, kurį keliautojas privalo pateikti kiekvieną kartą, kai to paprašo valstybių narių valdžios institucijos.

2. Nepaisant šio straipsnio 1 dalies nuostatų, medžiotojai, turintys C ir D kategorijų šaunamuosius ginklus, ir šauliai, turintys B, C ir D kategorijų šaunamuosius ginklus, vykdomi per dvi ar daugiau valstybių narių tam, kad galėtų užsiimti savo veikla, be išankstinio oficialaus leidimo gali laikyti vieną nurodytajai kategorijai priskirtą šaunamąjį ginklą arba keletą jų, jeigu jie turi Europos šaunamųjų ginklų leidimą, kuriame yra įrašytas toks šaunamasis ginklas arba šaunamieji ginklai, ir jeigu jie gali pagrįsti savo vykimo priežastis, visų pirma pateikdami iškvietimą.

Vis dėlto ši išimtis netaikoma, kai vykstama į valstybę narę, kuri nurodytuosius šaunamuosius ginklus draudžia įsigyti ir laikyti arba kuri pagal 8 straipsnio 3 dalį nustato, kad jiems įsigyti ir laikyti reikia oficialaus leidimo; tokiu atveju Europos šaunamųjų ginklų leidime daromas įrašas.

Pagal 17 straipsnyje minimą ataskaitą Komisija, pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis, taip pat apsvarstys šios dalies

antrosios pastraipos nuostatų taikymo padarinius, ypač jų įtaką viešajai tvarkai ir visuomenės saugumui.

3. Pagal susitarimus dėl nacionalinių dokumentų abipusio pripažinimo dvi arba keletas valstybių narių gali numatyti lankstesnes nei šiame straipsnyje nustatytosios taisykles judėjimo su šaunamaisiais ginklais jų teritorijoje taisykles.

13 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė visą savo turimą naudingą informaciją apie galutinį ginklų perdavimą praneša valstybei narei, į kurios teritoriją jie buvo perduoti.

2. Visą informaciją, kurią valstybės narės 11 straipsnyje nustatyta tvarka gauna apie šaunamųjų ginklų perdavimus ir 7 straipsnio 2 dalyje bei 8 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka – apie ne nuolatos gyvenančių toje šalyje gyventojų šaunamųjų ginklų įsigijimą ir laikymą, valstybėms narėms, į kurias ginklai perduodami, jos praneša dar neprasidėjus atitinkamiems perdavimams ir, jei reikia, dar neprasidėjus ginklų perdavimui – tranzito valstybėms narėms.

3. Kad būtų taikomos šio straipsnio nuostatos, ne vėliau kaip iki 1993 m. sausio 1 d. valstybės narės sukuria tinklus, skirtus keistis informacija. Jos kitoms valstybėms narėms ir Komisijai praneša, kurios nacionalinės valdžios institucijos yra atsakingos už informacijos perdavimą bei gavimą ir už 11 straipsnio 4 dalyje nurodytų formalumų taikymą.

14 straipsnis

Valstybės narės priima reikiamas nuostatas, draudžiančias perduoti į jų teritoriją:

- šaunamąjį ginklą, išskyrus 11 ir 12 straipsniuose numatytus atvejus ir jei yra laikomasi šiuose straipsniuose nustatytų reikalavimų,
- kitą, ne šaunamąjį ginklą, jei to nedraudžia atitinkamos valstybės narės nacionaliniai teisės aktai.

4 SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos

15 straipsnis

1. Valstybės narės prie išorinių Bendrijos sienų sugriežtina ginklų laikymo kontrolę. Jos visų pirma užtikrina, kad vykstantieji iš trečiųjų šalių, ketinantys toliau keliauti į kitą valstybę narę, laikytųsi 12 straipsnio nuostatų.

2. Šios direktyvos nuostatos neužkerta kelio valstybei narei arba vežėjui atlikti patikrinimo tada, kai yra įsėdama į transporto priemonę.

3. Valstybės narės Komisijai praneša, koku būdu yra atliekamas šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytas patikrinimas. Komisija išanalizuoja šią informaciją ir pasirūpina, kad ji būtų prieinama visoms valstybėms narėms.

4. Valstybės narės praneša Komisijai apie savo teisės aktų nuostatas, įskaitant ginklų įsigijimo ir laikymo tvarkos pakeitimus, jei nacionaliniai teisės aktai yra griežtesni nei minimalūs standartai, kuriuos jos turi patvirtinti. Komisija šią informaciją perduoda kitoms valstybėms narėms.

16 straipsnis

Valstybės narės nustato nuobaudas už nuostatų, priimtų pagal šios direktyvos reikalavimus, nesilaikymą. Šios nuobaudos turi būti veiksmingos, kad skatintų laikytis tokių nuostatų.

17 straipsnis

Per penkerius metus nuo šios direktyvos nuostatų perkėlimo į nacionalinius teisės aktus dienos Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą apie padėtį, susiklosčiusią taikant šios direktyvos nuostatas, ir prireikus prideda savo pasiūlymus.

18 straipsnis

Valstybės narės tinkamu laiku priima įstatymus, kitus teisės aktus ir administracines nuostatas, būtinus, kad šia direktyva

numatytas priemonės būtų galima įgyvendinti ne vėliau kaip iki 1993 m. sausio 1 d. Apie priemones, kurių buvo imtasi, jos nedelsdamos praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.

Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą, arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

19 straipsnis

Ši direktyva yra skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 1991 m. birželio 18 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. WOHLFART

I PRIEDAS

- I. Šioje direktyvoje „ginklas“ – tai:
- bet kuris šaunamasis ginklas, apibrėžtas šio priedo II skirsnyje,
 - kiti ginklai, apibrėžti nacionaliniuose teisės aktuose.
- II. Šioje direktyvoje „šauamasis ginklas“ – tai:
- A. bet kuris daiktas, priskiriamas vienai iš toliau nurodytų kategorijų, išskyrus tą, kuriam, nors jis ir atitinka apibrėžimo reikalavimus, tačiau dėl vienos iš III skirsnyje išvardytų priežasčių yra taikoma išimtis.

A kategorija – Uždrausti šaunamieji ginklai

1. Karinės raketos su sprogstamaisiais užtaisais ir jų paleidimo įtaisai.
2. Automatiniai šaunamieji ginklai.
3. Šaunamieji ginklai, kurie užmaskuoti kaip kiti daiktai.
4. Šaudmenys su pramušančiais, sprogstamaisiais arba padegamaisiais sviediniais ir šių šaudmenų sviediniai.
5. Pistoletų ir revolverių šoviniai su ekspansyviomis kulkomis ir kulkos tokiems šoviniams, išskyrus atvejus, kai tokius šovinius bei kulkas medžioklei ar sportiniam šaudymui naudoja turintys tam teisę asmenys.

B kategorija – Šaunamieji ginklai, kuriems įsigyti reikia oficialaus leidimo

1. Pusiau automatiniai arba pertaisomi trumpieji šaunamieji ginklai.
2. Vienašūviai trumpieji šaunamieji ginklai, šaudantys centrinio įskėlimo šoviniais.
3. Vienašūviai trumpieji šaunamieji ginklai, kurių visas ilgis yra mažesnis kaip 28 cm, šaudantys žiedinio įskėlimo šoviniais.
4. Pusiau automatiniai ilgieji šaunamieji ginklai, kurių dėtuvėje ir šovinio lizde kartu telpa daugiau nei trys šoviniai.
5. Pusiau automatiniai ilgieji šaunamieji ginklai, kurių dėtuvėje ir šovinio lizde kartu telpa ne daugiau kaip trys šoviniai, jeigu jų dėtuvė nuimama arba ginklo konstrukcija neužtikrina galimybės su paprastais įrankiais perdaryti jį į ginklą, kurio dėtuvėje ir šovinio lizde kartu tilptų daugiau kaip trys šoviniai.
6. Pertaisomi arba pusiau automatiniai ilgieji lygiavamzdžiai ginklai ne ilgesniais kaip 60 cm vamzdžiais.
7. Pusiau automatiniai šaunamieji ginklai, neskirti kariniam naudojimui, kurie yra panašūs į karinius ginklus su automatiniais mechanizmais.

C kategorija – Šaunamieji ginklai, kuriuos reikia deklaruoti

1. Pertaisomi ilgieji šaunamieji ginklai, išskyrus išvardytuosius B kategorijos 6 punkte.
2. Ilgieji šaunamieji ginklai su graižtviniais po kiekvieno šūvio užtaisomais vamzdžiais.
3. Pusiau automatiniai ilgieji šaunamieji ginklai, išskyrus išvardytuosius B kategorijos 4–7 punktuose.
4. Vienašūviai trumpieji šaunamieji ginklai, kurių bendras ilgis ne mažesnis kaip 28 cm, šaudantys žiedinio įskėlimo šoviniais.

D kategorija – Kiti šaunamieji ginklai

Vienašūviai ilgieji lygiavamzdžiai ginklai

- B. Bet kuri svarbi tokių šaunamųjų ginklų sudedamoji dalis:

Užrakto mechanizmas, šovinio lizdas ir vamzdis kiekvienas atskirai yra priskiriami tai šaunamųjų ginklų, į kuriuos jie yra įmontuoti arba numatyti įmontuoti, kategorijai.

- III. Šiame priede daiktai, kurie atitinka „šaunamojo ginklo“ apibrėžimą, neturi būti laikomi tą apibrėžimą atitinkančiais, jeigu jie:
- a) taikant techninius procesus, dėl kurių garantuoja arba kuriuos pripažįsta oficiali institucija, yra visam laikui padaromi netinkami naudoti;
 - b) yra skirti duoti pavojaus signalui, signalizuoti, žmonėms gelbėti, gyvuliams dobt, medžioti harpūnais (žeberklais) arba skirti naudoti pramoniniams arba techniniams tikslams, jei juos galima panaudoti tik nurodytam tikslui;
 - c) yra laikomi senoviniais ginklais arba jų kopijomis, jei jie nebuvo priskirti pirmiau minėtoms kategorijoms ir jei jiems taikomos nacionalinių įstatymų nuostatos.

Laukdamos, kol bus suderinta visoje Bendrijoje, šiame skirsnyje išvardytiems šaunamiesiems ginklams valstybės narės gali taikyti savo nacionalinių įstatymų nuostatas.

IV. Šiame priede:

- a) „trumpasis šaunamasis ginklas“ – tai šaunamasis ginklas su ne ilgesniu kaip 30 cm vamzdžiu arba toks, kurio visas ilgis yra ne didesnis kaip 60 cm;
 - b) „ilgasis šaunamasis ginklas“ – tai bet kuris kitas šaunamasis ginklas, išskyrus trumpąjį šaunamąjį ginklą;
 - c) „automatinis šaunamasis ginklas“ – tai šaunamasis ginklas, kuris, iššovus šovinį, kiekvieną kartą automatiškai užsitaiso ir iš kurio, nuspaudus nuleistuką vieną kartą, galima iššauti daugiau nei vieną šovinį;
 - d) „pusiau automatinis šaunamasis ginklas“ – tai šaunamasis ginklas, kuris iššovus šovinį kiekvieną kartą automatiškai užsitaiso ir iš kurio, nuspaudus nuleistuką vieną kartą, galima iššauti tik vieną šovinį;
 - e) „pertaisomas šaunamasis ginklas“ – tai šaunamasis ginklas, kuris yra sukonstruotas taip, kad, iššovus šovinį, ranka atliekamu veiksmu ginklas turi būti užtaisomas iš dėtuvės arba iš būgnelio;
 - f) „vienašūvis šaunamasis ginklas“ – tai šaunamasis ginklas be dėtuvės, kuris prieš kiekvieną šūvį užtaisomas ranka įdedant šovinį į šovinio lizdą arba į užtaisymo išėmą vamzdžio drūtgalyje;
 - g) „šaudmenys su pramušančiais sviediniais“ – tai kariniai šaudmenys, kurių sviedinys yra su metaliniu apvalkalu ir turi kietą pramušančią šerdį;
 - h) „šaudmenys su sprogstamaisiais sviediniais“ – tai kariniai šaudmenys, kurių sviedinys yra su sprogstamuoju užtaisu, sprogstančiu sviediniui atsitrengus į kliūtį;
 - i) „šaudmenys su padegamaisiais sviediniais“ – tai kariniai šaudmenys, kurių sviedinys yra su cheminiu mišiniu, užsiliepsnojančiu, kai susimaišo su oru arba atsitrengia į kliūtį.
-

II PRIEDAS

EUROPOS ŠAUNAMŪJŲ GINKLŲ LEIDIMAS

Leidime turi būti šie skyriai:

- a) turėtojo tapatybę nurodantis skyrius;
- b) ginklo arba šaunamojo ginklo identifikavimo skyrius, įskaitant nuorodą į direktyvoje apibrėžtą kategoriją;
- c) skyrius, kuriame nurodytas leidimo galiojimo laikas;
- d) leidimą išduodančios valstybės narės reikmėms skirtas skyrius (oficialių leidimų tipas ir nuorodos į juos ir t. t.);
- e) kitų valstybių narių darytiniams įrašams skirtas skyrius (oficialūs leidimai atvykti į jos teritoriją ir t. t.);
- f) šie įrašai:

„Šiame leidime nurodyta teisė vykti į kitą valstybę narę turint vieną ar keletą B, C arba D kategorijai priskirtų šaunamųjų ginklų įgyjama tada, kai iš jau aplankytos valstybės narės iš anksto yra gautas vienas arba keletas atitinkamų oficialių leidimų. Europos šaunamojo ginklo leidime gali būti padarytas įrašas apie tokį arba tokius leidimus.

Pirmiau nurodytas iš anksto gaunamas oficialus leidimas iš esmės nėra būtinas, kai su C arba D kategorijos šaunamuoju ginklu vykstama medžioti arba kai su B, C ar D kategorijos šaunamuoju ginklu vykstama dalyvauti sportinio medžioklinio šaudymo renginiuose, jei vykstantis asmuo turi leidimą šaunamiesiems ginklams ir gali nurodyti savo kelionės priežastį.“

Jeigu valstybė narė, laikydamosi 8 straipsnio 3 dalies nuostatų, kitą valstybę narę informuoja, kad laikyti tam tikrus B, C arba D kategorijai priskirtus šaunamuosius ginklus yra draudžiama arba jiems įsigyti būtinas oficialus leidimas, yra daromas vienas iš šių įrašų:

„Vykti į ... (nurodoma (-os) valstybė (-ės)) su šaunamuoju ginklu ... (identifikavimas) yra draudžiama.“

„Norint vykti į ... (nurodoma (-os) valstybė (-ės)) su šaunamuoju ginklu ... (identifikavimas) būtina gauti oficialų leidimą.“
